

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo dvadsaťštyri

Jeff Pippenger

2026-01-06

Číslo dvadsaťštyri

Náš posledný článok sme uzavreli tým, že sme sa dotkli troch paralelných línií prorockého svedectva, predstavených kapitolami jedenásť až dvadsaťdva v Genezis, prvej knihe Starého zákona, Matúšovi, prvej knihe Nového zákona, a Zjavení, poslednej knihe Nového zákona i celej Biblie. Lína Genezis označuje zmluvu s Abramom; línia Matúša označuje zmluvu s kresťanskou cirkvou, pričom Peter je symbolom začiatku a konca moderného duchovného Izraela. Stredné verše oboch línií označujú pečať Božiu; u Abrama to bola „obriezka“ a u Petra to bola zmena jeho mena. Stredovým veršom línie v Zjavení je sedemnásť kapitola, dvanásť verš.

A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte nedostali kráľovstvo; ale dostanú moc ako králi na jednu hodinu so šelmou. Zjavenie 17,12.

Genesis a Matúš označujú manželstvo Božstva s ľudstvom a Zjavenie označuje manželstvo šelmy a draka pri nedeľnom zákone. Všetky tri línie ukazujú na nedeľný zákon, kde jedna trieda zjavuje znamenie šelmy a druhá pečať Božiu. Falzifikát šelmy a draka vo verši dvanásť je omega zmienkou o Nimrodovej veži v jedenásť kapitole knihy Genesis. Tam sa falšované zmluvné náboženstvo stretlo so svojím súdom a v sedemnásť kapitole Zjavenia je neviestka – ktorou je Babylon veľký – súdená. Nimrod je alfa k omega Vatikánu, a z tohto dôvodu je pápežstvo Babylon veľký, omega k Nimrodovmu Bábelu, ktorý je alfou.

Pozoruhodné na týchto troch stredných veršoch je to, že svedectvo obsiahnuté v každom stredovom bode línie má v skutočnosti rozsah troch veršov.

Toto je moja zmluva, ktorú budete zachovávať medzi mnou a vami i tvojím semenom po tebe: každý mužského pohlavia medzi vami nech je obrezaný. A obrežete telo svojej predkožky; a to bude znamením zmluvy medzi mnou a vami. A každý osem dní medzi vami nech je obrezaný, každý mužského pohlavia vo vašich pokoleniach, či ten, ktorý sa narodil v dome, alebo ten, ktorý je kúpený za peniaze od ktoréhokolvek cudzieho, ktorý nie je z tvojho semena. 1. Mojžišova 17:10–12.

A Ježiš mu odpovedal: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. A ja ti hovorím, že ty si Peter, a na tejto skale postavím svoju cirkev, a brány pekla ju nepremôžu. A dám ti kľúče od nebeského kráľovstva: a čokoľvek zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi. Matúš 16:17–19.

A šelma, ktorá bola a nie je, aj ona sama je ôsma, a je zo siedmich, a ide do zatratenia. A desať rohov, ktoré si videl, je desať kráľov, ktorí ešte neprijali kráľovstvo; ale dostávajú moc ako králi na jednu hodinu so šelmou. Títo majú jednu myseľ a odovzdajú svoju moc a silu šelme.

Zjavenie 17:11–13.

Príbeh falošnej zmluvy, predstavenej Nimrodovými tehľami a maltou, a jeho falošného systému cirkvi a štátu, predstaveného vežou a mestom, je predobrazom falošného systému obrazu šelmy, predstaveného v omegae Nimrodovho príbehu. Tri línie, s tromi stredovými bodmi troch veršov, ktoré všetky svedčia o zmluve života a zmluve smrti. Stoštyridsaťštyritisíc sú pravou ôsmou, ktorá je zo siedmich, a pápežstvo je jednoducho falzifikát. Trieda Nimroda má pri svojom manželstve jednotu zmýšľania, čo je falzifikátom stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú zjednotení so zmýšľaním Kristovým. Falošná šelma „bola a niet jej“ je falzifikátom Krista, ktorý bol, ktorý je a ktorý má prísť. V ôsmom verši je vyjadrené plné rozvinutie falzifikátu, predstavovaného pápežstvom.

Šelma, ktorú si videl, bola, a niet jej; a vystúpi z bezodnej priepasti a pôjde do zatratenia. A budú sa diviť tí, čo bývajú na zemi, ktorých mená neboli zapísané v knihe života od založenia sveta, keď uvidia šelmu, ktorá bola, a niet jej, a predsa je. Zjavenie 17:8.

Ježiš je Ten, ktorý bol, ktorý je a ktorý príde, a pápežstvo, ôsme, ktoré je zo siedmich, je šelmou, ktorá „bola, a nie je, a predsa je“. „Jedna hodina“, ktorú manželstvo draka a šelmy predstavuje, znázorňuje dejiny od nedeľného zákona, keď sto tisíc, predstavení Petrom a Abramom, vystupujú do neba ako zástava, práve v tom čase, keď vystupuje aj pápežstvo.

Usilovali sme sa pristupovať ku knihe Joel z hľadiska, že Peter pri Letniciach označil svoje letničné posolstvo za naplnenie Joela. V troch zmluvných líniách po dvanásť kapitol stredné tri verše každej línie hovoria o totožných dejinách a Peter je v týchto dejinách predstavený ako ten, ktorý je s Ježišom v Cézarei Filipovej, čo je Panium, na prahu ktorého sa svet teraz nachádza. V Panii je Peter zároveň v Jeruzaleme pri letničnom vyliatí. Tri línie dvanástich kapitol sa zbiehajú v Panii a pri Letniciach, keď je na Kristovu nevestu vtlačená pečať Božia a na Satanovu nevestu je vtlačené znamenie šelmy. Kniha Joel označuje prebúdajúce volanie v podobenstve o desiatich pannách, keď sa laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa prebúdza k skutočnosti, že je stratená.

Kniha Joela je zasadená do kontextu štyroch generácií.

Slovo Hospodinovo, ktoré prišlo k Joelovi, synovi Petúelovmu.

Počujte toto, vy starci, a načúvajte, všetci obyvatelia krajiny.

Stalo sa to vo vašich dňoch, alebo aj za dní vašich otcov? Rozpovedzte o tom svojim synom, a vaši synovia nech rozpovedia svojim synom, a ich synovia ďalšiemu pokoleniu. Čo zanechala húsenica, zožrali kobyľky; a čo zanechali kobyľky, zožrali chrústy; a čo zanechali chrústy, zožrali požierače. Joel 1, 1–4.

„Starci“ sú vodcovia laodicejského zboru Cirkvi adventistov siedmeho dňa v čase zapečatovania stoštyridsiatich štyritisíc a zapečatovanie sa uskutočňuje počas vyliatia Ducha Svätého. „Starcov“ predstavuje Ezechiel ako „starodávnych mužov“.

A povedal mi: Synu človeka, videl si, čo robia starší domu Izraelovho v tme, každý vo svojich komnatách svojich modiel? Lebo hovoria: Hospodin nás nevidí; Hospodin opustil zem.

Ezechiel 8:12.

Vnuknutie jasne svedčí o tom, že zapečatovanie v deviatej kapitole Ezechiela je tým istým zapečatovaním ako v siedmej kapitole Zjavenia. Rovnako je jasné, že „starší muži“ zo štyroch stupňujúcich sa ohavností v ôsmej kapitole sú predstavení číslom 25. Dvadsaťpäť „starších mužov“, ktorí mali byť strážcami Božieho stáda, sú mužmi klaňajúcimi sa slnku. Oni sú prví, nad ktorými je vykonaný súd. V súvislosti so svätyňou, od ktorej sa odvracajú, predstavujú dve poradia po dvanástich kňazoch a veľkňaza. Pri nedeľnom zákone sa klaňajú slnku a prijímajú znamenie šelmy, čím vyjadrujú svoj súhlas s drakom, šelmou a falošným prorokom. Týchto 25 bolo predobrazovaných 250 v vz bure Kóracha, Dátana a Abirama, ktorí predstavujú trojité spojenie, ku ktorému sa pripája 250 mužov prinášajúcich kadidlo. Traja hlavní vodcovia odpadnutia zomreli, keď zem otvorila svoje ústa a pohltla ich.

A Mojžiš povedal: Podľa tohto poznáte, že ma Hospodin poslal, aby som konal všetky tieto skutky; lebo som ich nekonal zo svojej vlastnej vôle. Ak títo muži zomrú obyčajnou smrťou všetkých ľudí, alebo ak ich postihne to, čo postihuje všetkých ľudí, potom ma Hospodin neposlal. Ale ak Hospodin učiní niečo neobyčajné, a zem otvorí svoje ústa a pohltí ich i všetko, čo im patrí, a oni zaživa zostúpia do priepasti, potom porozumiete, že títo muži popudzovali Hospodina.

A stalo sa, keď dohodovoril všetky tieto slová, že sa zem pod nimi roztrhla. Zem otvorila svoje ústa a pohltla ich i ich domy, všetkých mužov, ktorí patrili ku Kórachovi, i všetok ich majetok. Oni a všetko, čo im patrilo, zostúpili živí do priepasti, zem sa nad nimi zavrela a zahynuli spomedzi zhromaždenia.

A všetok Izrael, ktorý bol okolo nich, utekal pred ich krikom, lebo povedali: Aby aj nás nezhltna zem. A od Hospodina vyšiel oheň a strávil tých dvesto päťdesiat mužov, ktorí obetovali kadidlo. Numeri 16:28–35.

Vzbura roku 1888 bola predobrazene zobrazená vzburou Kóracha, Dátana, Abirama a 250 mužov, ktorí prinášali kadidlo. Tých 250 mužov vytvorilo spojenectvo s trojnásobnou konfederáciou, ktorá prichádza k nedeľnému zákonu, keď Spojené štáty, šelma zo zeme, otvoria svoje ústa a prehovoria ako drak. V tom bode je neskorý dažď vyliaty bez miery, práve tak, ako bolo tých 250 mužov, ktorí prinášali kadidlo, zničených ohňom zostupujúcim z neba. Tých 250 mužov predstavuje falošný náboženský systém, ktorý je zničený počas vyliatia neskorého dažďa pri nedeľnom zákone. Zem, ktorá sa otvorila pod Kórachom a jeho druhmi, je zemetrasením zo zjavenia jedenásť, ktoré označuje Spojené štáty otvárajúce svoje ústa a hovoriace ako drak. Keď na tých 250 zostúpil oheň z neba, predobrazoval Eliášov oheň na vrchu Karmel, keď boli zabití títo falošní proroci. Eliášov oheň na vrchu Karmel sa zhoduje s nedeľným zákonom, a tak oheň nad tými 250 mužmi je nedeľno-zákonným ohňom neskorého dažďa.

Pasáž v Knihe Numeri, ktorá pojednáva o Kórachovej vz bure, je prorocky zosúladená so vzburou proti posolstvu o Zasľúbenej krajine, ako ho predložili Jozua a Kálef. Táto vz bura predstavuje biblický „deň rozhorčenia“. V pasáži o Kórachovej vz bure sa hovorí: „poznáte, že títo muži popudzovali Hospodina.“

Múdri sú tí, ktorí rozumejú, a múdri majú rozumieť tomu, že dejiny Kórachovej vzbury sa majú priložiť k vzbure proti Jozuovmu posolstvu o Zasľúbenej krajine. Táto vzburá sa odohrala v Kádeši a Kádeš i Kórachova vzburá predstavujú vzburu adventizmu siedmeho dňa pri nedeľnom zákone. Kórach a dvestopäťdesiat mužov, ktorí obetovali kadidlo, boli predobrazom dvadsiatich piatich mužov klaňajúcich sa slnku v Ezechieli 8. Starší muži v Ezechieli osem predstavujú štvrtú zo štyroch stupňujúcich sa ohavností, ktoré sa dejú v Jeruzaleme, symbole Božej cirkvi.

Prvou ohavnosťou je obraz žiarlivosti, druhou sú skryté komory, treťou je oplakávanie Tammúza a potom sa tých dvadsaťpäť mužov klania slnku. Potom deviata kapitola označuje tých, ktorí vzdychajú a plačú nad ohavnosťami znázornenými v ôsmej kapitole. Tí, ktorí vzdychajú a plačú, sú zapečatení anjelom, ktorý vystupuje od východu. Anjel je posol a predstavuje posolstvo.

Posolstvo pečatenia z východu je posolstvom východného vetra, ktorý je posolstvom islamu. Keď je stoštyridsaťštyritisíc zapečatených, anjeli skazy začínajú svoje dielo práve tam, kde vonkajšia línia prorocstva učí, že „národné odpadlivosť je nasledované národnou skazou“. Skôr než je vykonaný súd nad tými, ktorých predstavuje Kórach, buriči sú vyvedení von z Jeruzalema. Bezbožní sú odstránení z Jeruzalema, lebo nie spravodliví utekajú z Jeruzalema.

A duch ma pozdvihol a priviedol ma k východnej bráne domu Hospodinovho, ktorá hľadá na východ; a hľa, pri vchode do brány bolo dvadsaťpäť mužov; medzi nimi som videl Jaazanju, syna Azúrovho, a Pelatiáša, syna Benajášovho, kniežatá ľudu.

A on mi povedal: Syn človeka, to sú muži, ktorí vymýšľajú nepravosť a dávajú zlé rady v tomto meste; ktorí hovoria: Nie je to blízko; stavajme domy; toto mesto je kotol a my sme mäso.

Preto prorokuj proti nim, prorokuj, syn človeka. A Duch Pánov zostúpil na mňa a povedal mi: Hovor; Takto vraví Hospodin;

Takto ste hovorili, dom Izraela; lebo poznám veci, ktoré vám prichádzajú na myseľ, každú jednu z nich. Rozmnožili ste svojich pobitých v tomto meste a naplnili ste jeho ulice pobitými. Preto takto hovorí Pán, Hospodin: Vaši pobití, ktorých ste položili do jeho stredu, oni sú mäsom a toto mesto je kotlom; ale vás vyvediem z jeho stredu. Boli ste v strachu pred mečom, a ja privediem na vás meč, hovorí Pán, Hospodin. A vyvediem vás z jeho stredu a vydám vás do rúk cudzincov a vykonám medzi vami súdy. Padnete mečom; budem vás súdiť na hranici Izraela a poznáte, že ja som Hospodin. Toto mesto nebude vašim kotlom a vy nebudete mäsom v jeho strede; budem vás súdiť na hranici Izraela. A poznáte, že ja som Hospodin, lebo ste nechodili podľa mojich ustanovení ani nevykonávali moje súdy, ale konali ste podľa obyčají pohanov, ktorí sú okolo vás.

A stalo sa, keď som prorokoval, že Pelatiáš, syn Benajáša, zomrel. Vtedy som padol na svoju tvár, zvolal mocným hlasom a povedal: Ach, Pane, Hospodine! Či úplne zahladíš ostatok Izraela? Ezechiel 11:1–13.

Jeruzalem je očistený pri nedeľnom zákone, keď sa pšenica oddeľuje od kúkoľ'a. Muži znázornení číslom 25, čiže Kórachových 250, sú vyvedení von, na „hranicu“ Jeruzalema, aby zomreli. Číslo

25 je počtom kňazov, ktorí slúžili jeden týždeň, a keď je znázornené desaťnásobným číslom 250, predstavuje celosvetovú cirkev, lebo desať je symbolom celosvetovosti. Bojujúca cirkev je definovaná ako cirkev zložená z pšenice a kúkoľa a víťazná cirkev predstavuje cirkev, ktorá je len pšenitou.

„Nemá Boh nijakú živú cirkev? Má cirkev, ale je to cirkev bojujúca, nie cirkev víťazná. Je nám ľúto, že sú v nej chybní členovia, že medzi pšenitou je kúkoľ. Ježiš povedal: „Nebeské kráľovstvo sa podobá človeku, ktorý zasial dobré semeno na svojom poli; ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, prisial medzi pšenicu kúkoľ a odišiel... Nato prišli sluhovia hospodára a povedali mu: Pane, nezasial si na svojom poli dobré semeno? Odkiaľ sa tam teda vzal kúkoľ? On im povedal: To urobil nepriateľ. Sluhovia mu povedali: Chceš teda, aby sme šli a vyzbierali ho? Ale on povedal: Nie, aby ste pri zbieraní kúkoľa nevytrhali s ním aj pšenicu. Nech oboje rastie spolu až do žatvy; a v čase žatvy poviem žncom: Pozbierajte najprv kúkoľ a poviažte ho do snopov na spálenie, ale pšenicu zhromaždíte do mojej stodoly.“

„V podobenstve o pšenici a kúkoli vidíme dôvod, prečo sa kúkoľ nemal vytrhať; aby totiž nebola spolu s kúkoľom vytrhnutá aj pšenica. Ľudská mienka a úsudok by sa dopustili vážnych omylov. Ale radšej než aby sa urobila chyba a bol vytrhnutý čo i len jediný klas pšenice, Majster hovorí: „Nechajte oboje rásť spolu až do žatvy;“ potom anjeli zhromaždia kúkoľ, ktorý bude určený na zničenie. Hoci v našich cirkvách, ktoré vyznávajú vieru v pokročilú pravdu, sú takí, ktorí sú chybujúci a blúdiaci, ako kúkoľ medzi pšenitou, Boh je zhovievavý a trpezlivý. Karhá a napomína blúdiacich, ale nezahubí tých, ktorí sa dlho učia lekcii, ktorú by ich chcel naučiť; nevytrháva kúkoľ z pšenice. Kúkoľ a pšenica majú rásť spolu až do žatvy; keď pšenica dosiahne svoj plný vzrast a rozvoj, a pre svoj charakter po dozretí bude úplne odlíšena od kúkoľa.“

„Kristova cirkev na zemi bude nedokonalá, ale Boh svoju cirkev pre jej nedokonalosť nezničí. Boli a budú takí, ktorí sú naplnení horlivosťou nie podľa poznania, ktorí by chceli cirkev očistiť a vytrhať kúkoľ spomedzi pšenice. Kristus však dal zvláštne svetlo, ako zaobchádzať s tými, ktorí blúdia, a s tými, ktorí v cirkvi nie sú obrátení. Členovia cirkvi nemajú podniknúť nijaké krčovité, horlivé, unáhlené kroky pri vylučovaní tých, o ktorých sa môžu domnievať, že majú chybný charakter. Kúkoľ sa objaví medzi pšenitou; ale vyplieť kúkoľ, ak sa tak nedeje Bohom ustanoveným spôsobom, by prinieslo viac škody, než ponechať ho na pokoji. Kým Pán privádza do cirkvi tých, ktorí sú skutočne obrátení, satan zároveň privádza do jej spoločenstva osoby, ktoré nie sú obrátené. Kým Kristus rozsieva dobré semeno, satan rozsieva kúkoľ. Na členov cirkvi neustále pôsobia dva protichodné vplyvy. Jeden vplyv pôsobí za očistenie cirkvi a druhý za skazenie Božieho ľudu.“ Testimonies to Ministers, 45, 46.

Bezbožní sú vyvedení von z Jeruzalema, aby boli zničení. Sú odstránení v čase žatvy, čo je zároveň čas, keď pšenica dozrela, lebo práve vtedy sa pšenica zhromažďuje ako obeť prvotín kývania z dvoch letničných chlebov na obradné kývanie. Zber prvotiny pšenice je osobitným predmetom biblického prorocstva. Oddelenie pšenice a kúkoľa sa zaoberá práve touto témou a mnohé z Kristových podobenstiev označujú tento veľmi významný prorocký medzník.

„Tieto podobenstvá opäť učia, že po súde už nebude nijaké obdobie milosti. Keď je dielo evanjelia dokonané, bezprostredne nato nasleduje oddelenie dobrých od zlých a údel každej

skupiny je navždy určený.“ Christ’s Object Lessons, 123.

Pšeničná obeť predstavuje sto štyridsaťštyri tisíc a tretí anjel oddeľuje pšenicu od kúkol’a.

„Potom som uvidela tretieho anjela. Môj sprievodný anjel povedal: ‚Strašná je jeho reč, hrozná je jeho misia. Je to anjel, ktorý má oddeliť pšenicu od kúkol’a a spečatiť alebo zviazať pšenicu pre nebeskú sýpku.‘ Tieto veci by mali zamestnávať celú myseľ, celú pozornosť. Znovu mi bola ukázaná nevyhnutnosť toho, aby tí, ktorí veria, že máme posledné posolstvo milosti, boli oddelení od tých, ktorí denne prijímajú alebo nasávajú nové bludy. Videla som, že ani mladí, ani starí by nemali navštevovať zhromaždenia tých, ktorí sú v blude a temnote. Anjel povedal: ‚Nech myseľ prestane prebývať pri veciach bez úžitku.‘“ Manuscript Releases, zväzok 5, 425.

Tretí anjel zapečat’uje pšenicu a zároveň oddeľuje pšenicu od kúkol’a. Tretí anjel predstavuje nedeľný zákon, pri ktorom je dvadsaťpäť mužov, predstavujúcich vedenie laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa, vyvedených von z Jeruzalema a súdených. V tom bode sa bojujúca cirkev premieňa na víťaznú cirkev.

„Dielo sa čoskoro uzavrie. Členovia bojujúcej cirkvi, ktorí sa osvedčili ako verní, stanú sa víťaznou cirkvou. Keď sa obzerám na našu minulú históriu a prechádzam každý krok pokroku až k nášmu súčasnému postaveniu, môžem povedať: Chvála Bohu! Keď vidím, čo Boh vykonal, naplňa ma úžas a dôvera v Krista ako Vodcu. Nemáme sa čoho obávať v budúcnosti, iba ak by sme zabudli na cestu, po ktorej nás Pán viedol, a na jeho učenie v našej minulosti.“ General Conference Bulletin, 29. januára 1893.

Prorocká téma oddelenia kúkol’a od pšenice je významnou témou biblického proroctva. Kristus očisťujúci chrám je ilustráciou tohto diela; vyvrcholenie nastáva pri nedeľnom zákone, lebo vidíme, že tí, ktorí mali byť súdení, boli odvedení na okraj Jeruzalema, aby zomreli.

„Keď Ježiš začal svoju verejnú službu, očistil chrám od jeho svätokrádežného znesvätenia. Medzi posledné úkony Jeho služby patrilo druhé očistenie chrámu. Tak aj v poslednom diele varovania sveta zaznievajú k cirkvám dve osobitné výzvy. Posolstvo druhého anjela znie: ‚Padol, padol Babylon, to veľké mesto, lebo opojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva‘ (Zjavenie 14:8). A v mocnom volaní posolstva tretieho anjela je počuť hlas z neba, ktorý hovorí: ‚Vyjdite z neho, ľud môj, aby ste nemali účasť na jeho hriechoch a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba a Boh sa rozpamätal na jeho neprávosti‘ (Zjavenie 18:4, 5).“ Selected Messages, kniha 2, 118.

Cirkev pšenice a kúkol’a existuje až do krízy nedeľného zákona, keď je kúkol’ odstránený nie ľudskou silou, ale tretím anjelom — ktorý predstavuje nedeľný zákon, ale aj posolstvo neskorého dažďa, ktoré sa vtedy rozmáha do mocného volania. Kúkol’ je prvkom prorockého svedectva, tak ako aj pšenica. Božia prozreteľnosť siaha až k nedeľnému zákonu a tretí anjel druhý raz očisťuje chrám. Očistil ho 22. októbra 1844 a druhé očistenie chrámu je nedeľný zákon.

Vonkajšie prvky dejín, ktoré vedú k nedeľnému zákonu, sú významnou súčasťou svedectva víťaznej cirkvi, podobne ako kúkol’, pšenica a zväzovanie týchto dvoch tried. Záverečné posolstvá Zjavenia sú posolstvami troch anjelov a oddeľujú i zväzujú tieto dve triedy, no je dôležité vidieť, že sestra Whiteová označuje tieto „záverečné posolstvá“ za tie, ktoré „dozrievajú žatvu“.

Závěrečné posolstvo, ktoré dozrieva žatvu, je neskorý dážď a je to oheň, ktorý zväzuje tých 250 mužov „ako snopy pre ohne zničenia“.

„Jánovi boli otvorené výjavy hlbokého a strhujúceho záujmu v skúsenosti cirkvi. Videl postavenie, nebezpečenstvá, zápasy a konečné vyslobodenie Božieho ľudu. Zaznamenáva záverečné posolstvá, ktoré majú priviesť úrodu zeme k dozretiu, buď ako snopy pre nebeskú sýpku, alebo ako otiečky pre ohne zničenia. Boli mu zjavené predmety nesmiernej dôležitosti, osobitne pre poslednú cirkev, aby tí, ktorí sa majú odvrátiť od bludu k pravde, boli poučení o nebezpečenstvách a zápasoch, ktoré sú pred nimi. Nikto nemusí zostať v temnote, pokiaľ ide o to, čo prichádza na zem.“ The Great Controversy, 341.

Jeho očistenie chrámu je znázornené aj dielom Muža so špinavou kefou, ktorého Ján Krstiteľ predstavil ako Toho, ktorý nasleduje po jeho službe. To je ten, ktorý v Millerovom sne vymetá smeti.

„Pán sa chystá zjaviť rozdiel medzi spravodlivými a bezbožnými; lebo jeho ,vejacia lopata je v jeho ruke, a dôkladne prečistí svoje humno a zhromaždí svoju pšenicu do sýpky; ale plevy spáli neuhasiteľným ohňom.“ Review and Herald, 8. novembra 1892.

Na Izaiáša odkazuje sestra Whiteová, keď uviedla, že v roku 1849 Pán po druhý raz vystrel svoju ruku, aby zhromaždil ostatok svojho ľudu; a Izaiáš i sestra Whiteová označujú konečné zhromaždenie sto štyridsaťštyri tisíc. Proces zhromažďovania zahŕňa rozptýlenie a zhromaždenie, znázornené ako prvé sklamanie, ktoré vedie k zhromaždeniu na konci času meškania. Každý z týchto prvkov zapečatenia sto štyridsaťštyri tisíc je osobitnou témou biblického proroctva. Vonkajšie dejiny, ktoré Pán používa ako svoj nástroj, aby priviedol hriech k jeho záveru, sú predstavené v Danielovi 11,11; a konečné zhromaždenie sa nachádza v Izaiášovi 11,11; a koniec času meškania sa nachádza v Zjavení 11,11 a oddelenie pšenice od kúkoľa pri nedeľnom zákone sa nachádza v Ezechieli 11,11:

Toto mesto nebude vašim kotlom ani vy nebudete mäsom uprostred neho; ale budem vás súdiť na hranici Izraela. Ezechiel 11,11.

U Joela je „nové víno“ odňaté starcom dávneho, ktorí mali byť strážcami svätyne. Posolstvo Polnočného volania je Joelovým novým vínom a oheň, ktorý zostupuje pri nedeľnom zákone, bol predobrazný letničný ohňom. Tento oheň predstavuje posolstvo, ktoré je novým vínom, ale je to aj posolstvo, ktoré ničí 250 mužov, ktorí obetovali kadidlo. Laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa sa končí pri nedeľnom zákone, lebo vtedy je oheň vyliaty bez miery a ničí 250 mužov, ktorí obetovali kadidlo; a tak ničí aj ich systém bohoslužby.

Ak by cirkev adventistov siedmeho dňa bola verná pri nedeľnom zákone, moc a sila vlády Spojených štátov ju zatvorila. Ak bude neverná, jednoducho si zmení názov na cirkev adventistov prvého dňa alebo na nejakú inú jej blízku napodobeninu. Či spravodlivá alebo nespravodlivá, cirkev adventistov siedmeho dňa nejde za nedeľný zákon. Prorocké svedectvo ukazuje, že adventizmus odmietol posolstvo o starých chodníkoch pri 11. septembri, a tieto staré chodníky vedú k zavretým dverám pri nedeľnom zákone. Tých dvadsaťpäť mužov bolo v Ezechielovom úseku predstavených ako „Jaazanja, syn Azúrov, a Pelatiáš, syn Benajov, kniežatá ľudu.“

Ich mená vyznávajú vlastnosti Božieho ľudu, ale je to iba vyznanie. Jaazaniáš znamená Boh počúva a je synom Azúra, čo znamená pomáhať a chrániť. Sestra Whiteová hovorí, že tých 25 mužov malo byť strážcami, ako to predstavuje „Azúr“. Jeho syn vyznáva, že „počuje“ Boha, ale patrí k triede, ktorá vidí, nevidí, a počujú, nepočujú. Pelatiáš znamená vyslobodený od Boha a jeho otec „Benajáš“ znamená Boh vystaval. Keď Ezechiel dokončil svoje výstražné posolstvo, Pelatiáš zomrel.

Toto mesto vám nebude kotlom a vy nebudete mäsom uprostred neho; ale budem vás súdiť na hranici Izraela. A poznáte, že ja som Hospodin; lebo ste nechodili podľa mojich ustanovení ani nevykonávali moje súdy, ale konali ste podľa obyčají pohanov, ktorí sú okolo vás. A stalo sa, keď som prorokoval, že Pelatiáš, syn Benajov, zomrel. Vtedy som padol na svoju tvár, zvolal silným hlasom a povedal: Ach, Pane, Hospodine! Či učiníš úplný koniec ostatku Izraela? Ezechiel 11:11–13.

Pelatiáš zomrel pri hlasitom výkriku Ezechiela. Pšenica zomrela na ulici 18. júla 2020 v naplnení Zjavenia jedenást. Pšenica sú Mojžiš a Eliáš, prvý autor Božieho Slova, a zasľúbenie o príchode Eliáša je posledným výrokom v Starej zmluve. Alfa a Omega sú zabíjajú na ulici Sodomy a Egypta, ale v roku 2024 sú vzkriesení, ako je to znázornené v Zjavení 11,11. Kým boli mŕtvi, Sodoma a Egypt sa radovali. Ezechiel umiestňuje smrť Pelatiáša do času ostatku, keď hovorí: „Ach, Pane, Hospodine! Či učiníš úplný koniec ostatku Izraela?“ Sodoma je Cirkev adventistov siedmeho dňa v čase ostatku podľa Izaiáša.

Počujte, nebesia, a načúvaj, zem; lebo Hospodin prehovoril: Vychoval som synov a priviedol ich k vzrastu, ale oni sa vzbúрили proti mne. Vôl pozná svojho pána a osol jasle svojho hospodára, ale Izrael nepozná, môj ľud nechápe.

Ach, hriechy národ, ľud obťažovaný nepravosťou, semeno zločincov, deti, ktoré páchajú skazu; opustili Hospodina, roznevali Svätého Izraelovho, odvrátili sa späť. Prečo máte byť ešte viac bití? Veď sa budete ešte búriť. Celá hlava je chorá a celé srdce ochabnuté. Od chodidla nohy až po hlavu niet na ňom zdravého miesta, iba rany, sinice a hnisajúce vredy; neboli vytlačené ani obviazané, ani zmäkčené olejom. Vaša krajina je spustošená, vaše mestá sú vypálené ohňom; vašu zem požirajú cudzinci pred vašimi očami, a je spustošená ako po spustošení cudzincami. A dcéra Siona zostala ako búda vo vinici, ako chatrč v uhorkovej záhrade, ako obliehané mesto.

Keby nám Hospodin zástupov nebol ponechal celkom malý ostatok, boli by sme ako Sodoma, podobali by sme sa Gomore. Počujte slovo Hospodinovo, vy kniežatá Sodomy; načúvajte zákonu nášho Boha, vy ľud Gomory. Izaiáš 1,2–10.

Mojžiš a Eliáš sú zabíjajú v Sodome a Egypte počas obdobia ostatku. Egypt je symbolom skazenej štátnosti a Sodoma skazeného cirkevnictva. Pelatiáš, syn Benajov, zomiera pri nedeľnom zákone, ktorý Izaiáš stotožňuje s biblickým dňom popudzovania, ktorým je buď rok 1863, alebo nedeľný zákon. Pelatiáš, syn Benajov, predstavuje napodobeninu tých, ktorí skutočne počujú Slovo Božie. V čase ostatku sú tí, ktorých predstavujú Mojžiš a Eliáš, zabíjajú a potom vzkriesení. Toto vzkriesenie sa začalo hlasom na púšti v júli 2023. Od roku 2024 prebieha záverečné oddelenie pšenice od kúkoľ.

Pri nedeľnom zákone cirkev adventistov siedmeho dňa spozná, že je stratená.

Toto mesto vám nebude kotlom a vy nebudete mäsom uprostred neho; ale budem vás súdiť na hranici Izraela. A poznáte, že ja som Hospodin; lebo ste nechodili podľa mojich ustanovení ani nevykonávali moje súdy, ale konali ste podľa mravov pohanov, ktorí sú okolo vás. A stalo sa, keď som prorokoval, že Pelatáš, syn Benaiášov, zomrel. Ezechiel 11:11–13.

Smrť Pelatjáha, ktorého meno znamená vyslobodený Bohom, znamená v danom kontexte vydaný na smrť, práve v tom istom bode, keď sú robotníci jedenástej hodiny vyslobodení z ruky kráľa severu vo verši štyridsaťjeden Daniel 11. Pelatjáh je pri nedeľnom zákone vydaný do ruky kráľa severu. Pelatjáh, syn Benajáša, čo znamená „to, čo Boh vybudoval“. Práve v tom bode, keď Boh opäť vybudoval chrám, aby ho pri nedeľnom zákone pozdvihol ako víťaznú cirkev, tí, ktorých predstavuje Pelatjáh, sú vydaní na smrť, lebo namiesto účasti na diele obnovovania dávnych rumovísk si budovali Tóbijov hrob. Pelatjáh predstavuje Izaiášovo telo od hlavy po päty, telo úplne obťažované hriechom. Tým telom je laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa na konci štyroch generácií postupnej vzbury, ktorú Izaiáš vyjadruje ako stupňujúcu sa vzburu, keď hovorí: „odpadáte čoraz viac.“ V záverečnom procese skúšky, ktorý sa začal v roku 2024, je pšenica tri a pol dňa mŕtva a potom vzkriesená, a vtedy spoznajú, že Hospodin je Boh.

Preto prorokuj a povedz im: Takto hovorí Pán Hospodin: Hľa, ľud môj, otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov a privediem vás do krajiny Izraela. A poznáte, že ja som Hospodin, keď otvorím vaše hroby, ľud môj, a vyvediem vás z vašich hrobov. A vložím do vás svojho ducha a ožijete, a umiestnim vás vo vašej vlastnej krajine. Vtedy poznáte, že ja, Hospodin, som to povedal a vykonal, hovorí Hospodin. Ezechiel 37:12–14.

Falošné kňazstvo, ktoré je pri nedeľnom zákone znázornené číslom 25, vtedy spozná, že Pán je Boh. Pšenica vie, že Pán je Boh, v roku 2024, a kúkoľ sa prebúdzá k tomuto poznaniu pri nedeľnom zákone, keď je už neskoro. Toto obdobie sa začína hrobom a vzkriesením a končí hrobom a bez vzkriesenia. Pšenica na začiatku pozná Boha, keď naplní vzkriesenie zo zjavenia jedenástej kapitoly, a kúkoľ to pozná pri zemetrasení nedeľného zákona v tej istej kapitole. Medzi týmito dvoma medzníkmi skúšobný proces neskorého dažďa privádza obe triedy k zrelosti pre žatvu.

Joelovo posolstvo je piesňou o vinici, no prvou otázkou, ktorú nastoľuje, je, či ľudia dokážu rozpoznať posledné dni podľa predošlých dní. „Starci“ v Joelovi to nedokázali, lebo keď o polnoci zaznie výzva na prebudenie, sú odťatí — vyplutí z úst Pána, práve tam, kde zemská šelma otvára svoje ústa, aby hovorila, čo je zároveň aj tam, kde hovorila Baláмова oslica a kde hovoril otec Jána Krstiteľa.

Súd nad „starodávnymi starcami“ je založený na otázke, či sa to stalo za dní vašich otcov? Úryvok sa otvára slovami: „Počujte toto.“ Potom predkladá dvoch svedkov, jedného zo štyroch generácií mužov a druhého zo štyroch druhov hmyzu. Nato sú prebudení pri polnočnom volaní, len aby zistili, že sú obídení ako Bohom vyvolený zmluvný ľud. Nie sú obídení preto, že nemali víno, ale sú obídení preto, že majú nesprávne víno. V podobenstve o desiatich pannách je Joelovo nové víno olejom.

Ich spasenie je postavené do podmienok toho, či prijmú „nové víno“ posolstva neskorého dažďa. „Starí a dávni muži“ sú u Izaiáša tiež zobrazení ako „opilci Efraimovi“ a Efraim nie je v siedmej kapitole Zjavenia predstavený medzi zapečatenými. Je nahradený svojím bratom Menaššem. Ťažko nájsť bezbožnejšieho kráľa než Menaššeho, no predsa nahrádza opilcov Efraimových.

„Trieda tých, ktorí nepociťujú zármutok nad vlastným duchovným úpadkom ani nesmútia nad hriechmi iných, bude ponechaná bez Božej pečate. Pán poveruje svojich poslov, mužov so zhubnými zbraňami v rukách: „Chodte za ním mestom a bite; nech vaše oko nešetří a nezľutuje sa: úplne pobite starých i mladých, panny, malé deti i ženy; ale nepriblížte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite pri Mojej svätyni. Nato začali pri starcoch, ktorí boli pred domom.““

„Tu vidíme, že cirkev — Pánova svätyňa — bola prvá, ktorá pocítila úder Božieho hnevu. Starší muži, tí, ktorým Boh dal veľké svetlo a ktorí stáli ako strážcovia duchovných záujmov ľudu, zradili svoju dôveru. Zaujali stanovisko, že nemusíme očakávať zázraky ani zjavné prejavy Božej moci ako v predošlých dňoch. Časy sa zmenili. Tieto slová upevňujú ich neveru a hovoria: Pán neurobí dobre ani neurobí zle. Je príliš milosrdný na to, aby navštívil svoj ľud súdom. Tak je „Pokoj a bezpečnosť“ volaním mužov, ktorí už nikdy viac nepozdvihnú svoj hlas ako trúbu, aby ukázali Božiemu ľudu jeho priestupky a domu Jakobovmu jeho hriechy. Títo nemí psi, ktorí nechceli štekať, sú tými, na ktorých dopadá spravodlivá pomsta urazeného Boha. Muži, dievčatá i malé deti hynú všetci spolu.“

„Ohavnosti, nad ktorými verní vzdychali a nariekali, boli všetkým, čo bolo možné rozoznať konečným zrakom, no zďaleka najhoršie hriechy, tie, ktoré vzbudzovali žiarlivosť čistého a svätého Boha, zostávali neodhalené. Veľký Skúmateľ srdca pozná každý hriech spáchaný v tajnosti páchatelmi nepravosti. Títo ľudia sa vo svojich klamstvách začínajú cítiť bezpečne a pre Jeho zhovievavosť hovoria, že Hospodin nevidí, a potom konajú, akoby bol opustil zem. On však odhalí ich pokrytectvo a pred očami iných odkryje tie hriechy, ktoré sa tak starostlivo usilovali zatajiť.“

„Žiadna nadradenosť hodnosti, dôstojnosti ani svetskej múdrosti, žiadne postavenie v posvätnom úrade neuchráni ľudí pred obetovaním zásady, keď sú ponechaní svojim vlastným ľstivým srdciam. Tí, ktorí boli pokladaní za hodných a spravodlivých, sa ukazujú byť vodcami odpadlícva a príkladmi ľahostajnosti i zneužívania Božích milostí. Ich bezbožný postup už dlhšie nebude trpieť a vo svojom hneve s nimi naloží bez milosrdenstva.“

„Pán iba neochotne odníma svoju prítomnosť tým, ktorí boli požehnaní veľkým svetlom a ktorí pocítili moc slova pri službe druhým. Kedysi boli Jeho vernými služobníkmi, pocteními Jeho prítomnosťou a vedením; no odvrátili sa od Neho a zvedli iných do bludu, a preto na nich dolieha Božia nevoľa.“ Testimonies, zväzok 5, 211, 212.

Joel hovorí k vedeniu laodicejskej cirkvi adventistov siedmeho dňa, keď označuje „starcov“, avšak Joel hovorí aj k neučeným, ako Izaiáš nazýva tých, ktorí sú postavení do protikladu k učeným. Joel hovorí k dávnyim mužom, ktorí sa klaňajú slnku v ôsmej kapitole Ezechiela a ktorí sú prví súdení v deviatej kapitole. Obracia sa aj na laikov laodicejskej cirkvi adventistov siedmeho dňa, keď hovorí: „Počujte toto, vy starci, a načúvajte, všetci obyvatelia krajiny.“

Dvadsať piati muži v ôsmej kapitole sa nachádzajú pri nedeľnom zákone, kde sa klaňajú slnku chrbtom obrátení k svätyni. Sú „desiatkom“ vzbury tých dvestopäťdesiatich, ktorí stáli s Kórachom, Dátanom a Abíramom. Tých dvadsaťpäť mužov je symbolom vzbury, ktorá sa podľa inšpirovaného svedectva zopakovala v roku 1888 a ktorá predobrazovala vzburu vedenia laodicejskej Cirkvi adventistov siedmeho dňa od 11. septembra až po nedeľný zákon. Predstavujú „desiatok“ vzbury v tom istom období, v ktorom Izaiáš v šiestej kapitole označuje múdrych za „desiatok“, ktorý má v sebe podstatu.

Joel je oznámením adventizmu, že ich skúšobný čas sa uzavrel, lebo naplnili kalich svojho skúšobného času hriechom, a plnosť je predstavená ako choroba od ich hlavy až po ich prsty na nohách, čo dosvedčuje, že posolstvo neskorého dažďa bolo odťaté od ich úst. Izaiáš opisuje tú istú skutočnosť v dvadsiatej deviatej kapitole.

Zastavte sa a žasnite; kričte a volajte: opití sú, ale nie vínom; tackajú sa, ale nie od opojného nápoja. Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel vaše oči; prorokov a vašich vodcov, vidiacich, zahalil. A každé videnie sa vám stalo ako slová zapečatenej knihy, ktorú podávajú tomu, kto vie čítať, hovoriac: Čítaj toto, prosím. A on povie: Nemôžem, lebo je zapečatená. A kniha sa podáva tomu, kto nevie čítať, hovoriac: Čítaj toto, prosím. A on povie: Nevie čítať.

Preto Pán povedal: Pretože tento ľud sa ku mne približuje svojimi ústami a svojimi perami ma ctí, ale svoje srdce vzdialil odo mňa, a jeho bázeň predomnou je naučená podľa prikázania ľudí, preto, hľa, ja budem ďalej konať podivuhodne s týmto ľudom, podivuhodne a zázračne; lebo múdrosť jeho múdrych zahynie a rozumnosť jeho rozumných mužov sa skryje. Beda tým, ktorí sa hlboko usilujú ukryť svoju radu pred Hospodinom, a ich skutky sú v tme, a hovoria: Kto nás vidí? a kto nás pozná? Veru, vaše prevracanie vecí naruby bude pokladané za hrnčiarovu hlinu. Či dielo povie o tom, kto ho urobil: Neurobil ma? Alebo či vytvorená vec povie o tom, kto ju utvoril: Nemal rozum? Izaiáš 29:9–16.

„Porozumenie“ múdrych mužov je založené na odpečatení Božieho prorockého Slova. Tí, ktorí boli vycvičení v skazených inštitúciách adventizmu, nedokážu čítať knihu proroctva a obviňujú Boha z toho, že nemá porozumenie. Keď je proroctvo odpečatené, nedokážu mu porozumieť, a tak obviňujú Boha, že je tým, kto nemá porozumenie, a týmto spôsobom prevracajú veci naruby. Učení i neučení adventizmu nedokážu porozumieť proroctvu, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti, a kniha Joela prikazuje „starcom“, aby počuli, no oni sú triedou, ktorá počujúc, nepočuje, a vidiac, nevidí.

Samotné jadro ich vzbury sa prejavuje v ich neschopnosti uznať Krista ako prvého i posledného. To je kontext kapitoly, v ktorej je položená otázka: „Stalo sa to vo vašich dňoch, alebo aj za dní vašich otcov?“

Bolo niekedy v dejinách vašich otcov obdobie, keď sa ľud prebudil pri Polnočnom volaní, len aby zistil, že je nerozumnými pannami? „Starcom“ je prikázané, aby sa „prebudili“, tak ako to bolo prikázané milleritom na táborovom zhromaždení v Exeteri v roku 1844. Podobenstvo o desiatich pannách je podobenstvom o skúsenosti adventného ľudu, ktorá sa v milleritských dejinách naplnila

do posledného písmena a v posledných dňoch sa opäť naplní do posledného písmena. Neschopnosť laodicejského adventizmu siedmeho dňa rozpoznať, že základné dejiny ich cirkvi sa v posledných dňoch opakujú, zdôrazňuje prorockú zásadu, ktorá je kľúčom odomykajúcim prorocké poslanstvo. Nie je to len biblické pravidlo, ale aj jadro Zjavenia charakteru Ježiša Krista, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti.

Joel sa pýta: „Stalo sa to za vašich dní, alebo ešte za dní vašich otcov?“ Alebo by sa mohlo spýtať: „Bolo za dní vašich otcov skúšobné sito, ktoré oddelilo ľuďa novej zmluvy od ľudu starej zmluvy?“ Bolo, a toto oddelenie bolo uskutočnené prorockým poslanstvom, v podobenstve znázorneným ako olej. „Stalo sa to za vašich dní alebo za dní vašich otcov“ okamžite poukázalo na to, že to, čo sa stalo za dní ich otcov, bolo prebudenie po štyroch generáciách stupňujúcej sa skazy, ako to znázorňuje príkaz rozposlať poslanstvo cez štyri generácie a štyri druhy hmyzu predstavujúce stupňujúcu sa skazu. Joel je vyhlásením súdu proti odpadlickej a apostatskej cirkvi pri Polnočnom volaní. Nijaká cirkev v posvätných dejinách neodolávala väčšiemu svetlu než Cirkev adventistov siedmeho dňa. Symbolom tohto druhu vzbury proti pravde je „Kafarnaum“.

Budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„V Kafarnaume Ježiš prebýval v prestávkach medzi svojimi cestami sem a ta a toto mesto sa stalo známym ako ‚Jeho vlastné mesto‘. Ležalo na brehoch Galilejského mora a neďaleko hraníc krásnej Genezaretskej roviny, ak nie priamo na nej.“ Túžba vekov, 252.

„Medzi tými, ktorí sa vyznávajú za Božie deti, sa prejavilo tak málo trpezlivosti, bolo vyslovených toľko trpkých slov, zaznelo toľko odsúdení proti tým, ktorí nie sú našej viery. Mnohí hľadeli na tých, ktorí patria k iným cirkvám, ako na veľkých hriešnikov, hoci ich takto Pán nehodnotí. Tí, ktorí takto hľadia na členov iných cirkví, potrebujú pokoriť sa pod mocnou rukou Božou. Tí, ktorých odsudzujú, mohli mať len málo svetla, málo príležitostí a výsad. Keby mali svetlo, ktoré mali mnohí členovia našich cirkví, mohli by byť pokročili omnoho viac a svetu by boli lepšie predstavili svoju vieru. O tých, ktorí sa chvália svojím svetlom, a predsa v ňom nechodia, Kristus hovorí: ‚Ale hovorím vám: Týru a Sidonu bude v deň súdu znesiteľnejšie ako vám. A ty, Kafarnaum [adventisti siedmeho dňa, ktorí mali veľké svetlo], ktoré si vyvýšené až do neba [z hľadiska výsad], budeš zvrhnuté až do pekla; lebo keby sa v Sodome boli diali tie mocné skutky, ktoré sa diali v tebe, bola by zostala až dodnes. Ale hovorím vám, že sodomskej krajine bude v deň súdu znesiteľnejšie ako tebe.‘ V ten čas Ježiš povedal: ‚Ďakujem ti, Otče, Pane neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými [v ich vlastnom hodnotení] a zjavil si ich maličkým.‘“

„A teraz, pretože ste páchali všetky tieto skutky, hovorí Hospodin, a ja som k vám hovoril včas a neúnavne, ale nepočúvali ste; volal som vás, ale neodpovedali ste; preto naložím s týmto domom, ktorý sa nazýva mojím menom, v ktorý dúfate, a s miestom, ktoré som dal vám i vašim otcom, tak, ako som naložil so Šíлом. A zavrhnem vás spreď svojej tváre, ako som zavrhol všetkých vašich bratov, celé potomstvo Efrajima.“

„Pán medzi nami ustanovil ustanovizne veľkého významu a majú byť spravované nie tak, ako sa spravujú svetské ustanovizne, ale podľa Božieho poriadku. Majú byť vedené s jediným zreteľom na jeho slávu, aby boli všetkými prostriedkami zachránené hynúce duše. K Božiemu

ľudu prišli svedectvá Ducha, a predsa mnohí nedbali na napomenutia, varovania a rady.

„Počujte teda toto, ľud hlúpy a bez rozumu, ktorí máte oči, a nevidíte, ktorí máte uši, a nepočujete: Nebudete sa ma báť? hovorí Hospodin. Nebudete sa triasť pred mojou tvárou, keď som položil piesok za hranicu moru, za večné medze, ktoré nemôže prekročiť? A hoci sa jeho vlny zmietajú, predsa nič nezmôžu; hoci hučia, predsa ju nemôžu prejsť. Ale tento ľud má srdce odbojné a spurné; odvrátili sa a odišli. A nehovoria si vo svojom srdci: Bojme sa teraz Hospodina, svojho Boha, ktorý dáva dážď, včasný i pozdný, vo svojom čase; ktorý nám zachováva určené týždne žatvy. Vaše neprávosti odvrátili tieto veci a vaše hriechy zadržali od vás dobré veci.... Nesúdia právo, právo siroty, a predsa sa im vodí dobre; a práva núdznych neposudzujú. Či by som toto nemal navštíviť? hovorí Hospodin. Či by sa moja duša nemala pomstiť na takomto národe?“

„Bude Pán prinútený povedať: ‚Nemodli sa za tento ľud, ani za nich nepozdvihuj volanie ani modlitbu, ani sa za nich u mňa neprihováraj, lebo ťa nevyslyším‘? ‚Preto boli dažde zadržané a nebolo neskorého dažďa.... Či odteraz nebudeš ku mne volať: Môj Otče, ty si vodcom mojej mladosti?‘“ Review and Herald, 1. august 1893.